

Kósa Géza (2019) Visszaemlékezések az újszentmargitai Tilos-erdő állapotáról a MAB kutatások után. Szóbeli közlés

Teljes hivatkozás

Kósa Géza (2019) Visszaemlékezések az újszentmargitai Tilos-erdő állapotáról a MAB kutatásokat követően. Szóbeli közlés, Kézirat (összefoglalta Horváth Ferenc), Vácrátót

Rövid hivatkozás

Kósa (2019)

Első szerző

Kósa Géza

Kutatócsoport

[HUN-REN ÖK Ökológiai és Botanikai Intézet](#)

Év

2019

Összefoglalás

Az 1970-es évek vége felé és az 1980-as években sokszor jártam a Tilos-erdőben, a Zólyomi Bálint vezette MAB projekt keretében. Emlékeim az erdő állapotáról ebből az időszakból valók.

Az egyik belső tisztáson álló kutatóházhoz a legelő, fáslegelő felől jártunk be, az erdő legjobb részén keresztül (a Ny-i sarok felől jártunk be autóval az erdőt a legelő felől kerülve, közelítve).

Ekkor ezen a részen kaszálás nem volt, mindig nagy fűben kellett (gumicsizmában) bemenni, helyenként vizállásokon átgázolva.

Az erdő alja jellegzetesen ki volt rágva-legelve amíg a birka ért ... biztosan legeltették. Ugyanakkor az erdők kökényes-tatárjuharos bokorszegélye végig "zárt" volt. Néhány alkalommal házi disznóval találkozott a Tsz-tanya felőli erdőkben, túrásaik is jól látszódtak.

A legelő kedvelt darutáplálkozó terület volt, gyakran látta őket.

A kutatóházat az ÖBKI a 80-as évek elején hivatalosan átadta hivatalosan a Debreceni Egyetem Földrajz tanszékének, ahol Jakucs Pál (és mások) még további kutatásokat folytattak egészen a 80-es évek végéig, amikor a kutatóbázist

felhagyták.

További információkat tudhat Papp Mária és Virágh Klára.

[élőhely: erdőssztyepppek](#)

[élőhely: fáslegelők, legelőerdők](#)

[erdőhasználat, erdei haszonvétel](#)

[erdőökológia](#)

Lelőhely

ER Archívum (2019/D-007)

Típus

kézírtos mű

Katalógusba vette

Horváth Ferenc

Katalógusbavétel időpontja

2019-05-27